

FOGSÁGBÓL A SZABADSÁGBA – 1. Világosságban járni

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

KSZE Békevár szolgálat, 2021. 02. 22.

Köszönjük, Uram, a felettünk levő és növekedő kegyelmedet. Hálát adunk, Atyám, a megváltó szent Fiadért, az Úr Jézus Krisztusért és a győztes névért, amely nekünk adatott. Emellett a hatalom királyi székére ültetted bennünket, ahonnan győztes királyokként uralkodunk itt, ebben az életben. Köszönjük, Úr Jézus, hogy Te állsz mindezek mögött és Te vagy az, aki cselekszel. Neked adunk, Uram, minden dicsőséget. Köszönjük, hogy Te engedelmesen bevégezted a megváltás művét. Köszönjük, Uram, hogy ma közösségben lehetünk, hálát adunk ezért a szellemi családjáért. Köszönjük, hogy hozzád tartozhatunk, és mindez a szent vérnek köszönhető. Kijelentés, bölcsesség és tisztánlátás szellemét árasztjuk ki a Jézus Krisztus szent nevében. Hisszük, Uram, hogy a hallgatóság meghallja és befogadja mindazt, amit Te szólsz a mai napon a szolgálatodon keresztül. Hálát adunk a békességedért.

Megköjtük Jézus nevében a gonosz minden munkáját az életetek felett, megköjtük a félelem szellemét és elparancsoljuk a környékekről, a Jézus Krisztus szent nevében! Kijelentjük az Ige alapján, hogy az utcákon, a környéken, a településen nincs kirohánás, nincs kiáltás, nincs rablás és semmilyen gonosz munka, Jézus nevében. Ezt most, ebben a szent pillanatban leállítjuk a név által és megköjtve tartjuk a továbbiakban is! Köszönjük, Uram, a dicsőségedet, amely rajtunk megláttatik, és a kívülálló, a világban élők pedig erre a dicsőségre vágnak. Köszönjük, Uram, a Szent Szellemedet, a Szent Szellem munkáját az elveszettek szívében. Köszönjük, Uram, hogy őket megragadod és behozod a Te királyságodba, mert megvalljuk felettük, hogy lehullik a sötétség leple a szemükről, meglátják a Te dicsőséges voltodat, hozzád térnek, nem tudnak ellenállni a Te hívó szavadnak, a Szent Szellem vonzásának és a szolgáló angyalok invitálásának, bejönnek a Te jelenlétedbe, ott maradnak és növekednek a Krisztusban, a Jézus Krisztus szent nevében. Köszönjük, Uram, a Te Igédet, melyet elküldtél, amely világosság a számunkra, megvilágítja lépéseinket, az utunkat, irányt mutat a számunkra, és amely a szívünkbe befogadva gyökeret ver, felnövekszik és ennek a fényében járhatunk. Tied minden dicsőség, Uram, mennyen és földön az Úr Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Üdvözd a szomszédodat és buzdítsd arra, hogy járj a világosságban! Halleluja! Él az Úr! Szeretettel köszöntünk és ölelünk benneteket. Az Úr elém hozta a „Pásztorra van szükségünk” tanítást. Ez szintén nagy áldás, mert pásztor nélkül a báránykák nem tudnának meglenni és megélni a legelőn sem.

Itt a lehetőség ismét egy réteg kegyelmet magunkra öltetni, mert a kegyelem rétegződik rajtunk. Az Úr a kerti pad felújítását hozta elém. Felújítottam egy kerti padot; elkezdtem lecsiszolni a festéket róla, és előjött rajta a piros, a sárga, a zöld, a fehér réteg, ami korábban volt rajta. A kegyelem is ilyen rétegekben van rajtunk illetve azokon, akik rendszeresen járnak alkalomra.

Elhangzott a budapesti tanításban is, hogy a pásztor konferencián is egy nagy réteget kaptak a pásztorok, akik ott voltak, úgyhogy fontos ez a kegyelem, a kegyelem növekedése színtről színre, fokról fokra. A János evangélium 1,16-ban van hozzá az Ige, hogy ez rétegenként rakódik ránk. Ez egyébként egy nagyon jó tanítás. Nem véletlenül mondja azt az Úr a Zsidók 10,25-ben, hogy „el ne maradjatok az egybegyülekezésektől”, de a magyarázat már más helyen van meg hozzá. Igazából a Bibliát is összefüggéseiben kell látni, mert ha folyamatosan olvassuk, az nagyon jó, de az összefüggések általában nem sorban jönnek. Ezért jók a tanító könyvek, és ajánlanám ismét szíves figyelmetekbe ezeket, mert a szellemi növekedés szempontjából fontosak.

A mai tanítás címe: „A világosságban járni”. Amikor hallgatunk egy tanítást, akkor különböző megértések születnek és ez attól függ, hogy mennyi a világosságunk. Hallhattatok korábban az egyik budapesti tanításban is, hogy egy hívő elolvasta „Jézus a gyógyító!” című könyvet. Ez éppen olyan, mintha itt valamelyik gyógyulásról szóló könyvet elolvasnátok, valamelyik tanító könyvet. És a végén hogyan összegezte ez a hívő az egészet? Úgy, hogy Isten teszi ránk a betegséget, ami nem igaz természetesen. Tehát neki valószínűleg ennyi volt a világossága még a gyógyulásról szóló könyv elolvasása után is.

Amikor az Igét hallgatjuk, akkor az elménk egy szűrőként működik és attól függ, hogy a szűrőn mekkora a lyuk, annyit enged át. Tehát fontos, hogy a szűrőt állítsuk jó nagy lyukúra. A kukoricadarálóban is különböző rostélyok vannak, kis lyukú, nagy lyukú, attól függ, hogy csibének kell vagy tyúkanyónak kell a dara. Tehát ezt a rostát, ezt a szűrőt nekünk kell beállítani jó nagyra, hogy az Istentől jövő világosságból minél több a szívünkbe tudjon hatolni. Isten nekünk adta az Igéjét. Ennek többféle célja van. Egyrészt, hogy kiigazíthassuk magunkat, a téves gondolatokat levessük, levetkőzzük, illetve szellemi (hitbéli) növekedést adjon az Ige hallgatása. Ahogy hallgatjuk az Igét, növekszik a hitünk. Tehát az igei ismeret egyenes arányban van a bibliai hitünkkel. Minél több az Igei ismeretünk, annál nagyobb a hitünk.

2Timóteus 3,16.

16. A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre.

Tehát az Ige számunkra csak jót hoz. Hogy a világosságot, a szűrőt, a látászöveget egy másik példával tudjam szemléltetni, az Úr a következő példát adta. Amikor autót vezetünk és belenézünk a visszapillantó tükörbe, akkor nem mindent látunk, csak egy bizonyos szegmenst; de attól is függ, hogy mekkora területet látunk, hogy milyen visszapillantó tükrünk van, hogy hagyományos vagy domború. Ilyen a rálátásunk a világosság alapján egy-egy tanításra. Példának felhozhatnám azt is, hogy amikor éjszaka vezetünk, akkor nem mindegy, hogy a városi fényvel közlekedünk vagy reflektorral, mert az utóbbival sokkal tovább ellátunk. Nos, az Ige is pont ilyen. El is lapozhatunk a Zsoltárok 119,105-höz. Ha hosszú fényre kapcsolunk, akkor bátrabban megyünk, hosszabban ellátunk, és jobban nyomjuk a gázt. Az Ige nem más, mint egy lámpás. Az Úr lámpása a számunkra. Olvassuk az Igét.

Zsoltárok 119,105.

105. Az én lábamnak szövétneke a Te Igéd és ösvényemnek világossága.

A szövétnek egy lámpás. A héber azt mondja, hogy lámpás. Az Ige fénye világítja be az utunkat. Megvilágítja, hogy ne gödörbe lépjünk, ne csapdába lépjünk. Ha este, sötétben ki kell szaladnod még a kertbe egy kis paradicsomért, mert a vacsorához elfelejtettél behozni, akkor is a lábad elé világítasz, hogy ne hogy a sündisznóra lépjél. Mert én már egyszer sötétben belebotlottam szegénybe, mert nem volt nálam zseblámpa. De túlélte, természetesen. A világosság arra való, hogy el ne essünk, ne botorkáljunk, hanem bátran és nyugodtan tudjunk haladni előre. Még a világosság kapcsán nézzük meg a 2Péterben az 1,19-et. Az Ige a mi javunkat szolgálja. Az Igét, amit szól az Úr valamilyen formában, azt célszerű befogadni és nem teniszlabdaként visszapasszolni.

2Péter 1,19.

19. De még ennél is biztosabbnak tartjuk a prófétai szót, amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad és hajnalcsillag kél fel szívetekben.

A prófétai szó szintén az Ige, mert a próféta is, amit Istentől hall, azt az üzenetet továbbítja a hallgatóság felé, a szentek felé, a hívők felé. A próféta feladata, amikor az Igét szólja, hogy megerősítsen, felemeljen, bátorítson, utat mutasson, megvilágítsa az utat előttünk. Bátran haladjunk az Úr útján. Hálát adok Istennek ezért a szellemi családját,

a helyi gyülekezetért, mert nyitott szívvel fogadjátok a prédikált Igét.

Volt eset, amikor megtapasztaltuk másutt az ellenkezőjét. Először nem tudtam, hogy mi ez, hogy szóltam az Igét, és mint a falra hányt borsó, minden visszajött. Bezárták a szívüket, mert valamiért felhúzták az orrukat. Ott még az is előfordult, hogy megsértődünk a pásztorra és 2-3 hétig nem jövünk gyülekezetbe. Nagy butaság, ugye? Csak azt a különbséget tapasztaltuk, hogy itt milyen nyitott szívek vannak, és ahogy szóljuk az Igét, az befogadásra talál.

Valamelyik budapesti tanításban volt, és ezt ragadjátok meg és alkalmazzátok, amikor valaki felé szolgáltok. Ha engem meghallgatnak, amit mondok az Úrról és befogadják azt. Tehát itt két tényező van, hogy *meghallgatnak* és *befogadnak* . Most ti ilyenek vagytok, meghallgatjátok és befogadjátok. Hála az Úrnak! Éhes a szívetek, kívánja a táplálékot. Ilyen közegben nagyon könnyű tanítani és szólni az Úr Igéjét.

A Példabeszédek 4,18-hoz menjünk el. Tehát Isten az Igét nekünk adta, az Ige a világosság, és miután az Igének egy részét folyamatosan megismerjük, napról napra, hétről hétre megismerjük a Bibliának egy részét, Istennek van egy elvárása: hogy abban a világosságban járjunk, ami a rendelkezésünkre áll.

Példabeszédek 4,18.

18. Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz a teljes délig.

Tehát ha haladunk az Ige világosságában, akkor mind nagyobb világosságra teszünk szert. Dicsőség Istennek! Az Ige még a növekedésünket is szolgálja, mint említettem és biztosítja a világosságot az utunkon.

Egy ellenpéldát hallottam egy pásztorársamtól, hogy felhívta egy keresztény és mondta: „Pásztor, hívjál vissza, mert éppen nincs pénz a mobilomon”. A pásztor gyorsan visszahívta, mert azt hitte, hogy valami nagy baj van. Akkor az illető 20 percen keresztül sorolta azt, hogy az orvos mit mondott neki, és mi van a zárójelentésben. Természetesen, ha valaki imatámogatást kér, akkor el kell mondani, hogy miért kéri, de rá kell térni arra, hogy igen, ezt mondja a zárójelentés, de van egy másik papír a kezemben, a könyvek Könyve, az pedig azt mondja, hogy Jézus Krisztus értem meghalt, elhordozta a betegségemet, a fájdalmamat. Tehát ez a testvér nem arról szólt, hogy mit mond az Ige, mit tett Jézus, hanem csak a problémát sorolta. Valószínűleg ennyi volt a világossága, vagy ilyen esetben bejöhet a félelem is. De a félelem egy olyan tényező, amit ki kell iktatni.

Jézus végrendelete az Újszövetség, a végrendeletet pedig mindenhol tiszteletben tartják, vagy legalábbis túlnyomó többségben tiszteletben tartják. A keresztény hogyan beszéljen? Az Úrnak tetsző módon! Amikor találkoznak a szomszédok, akkor miről kezdenek beszélni? Hogy „Jaj, itt fáj, jaj, ott fáj, majd csak megleszünk valahogy!”. De arról nem szólnak, hogy ki neked Jézus. Hát Ő a Gyógyítónk! Tehát fontos, hogy mi a világosság fényében haladjunk előre. Ádám bűnbeesése miatt az emberiség átkerült a sötétségbe, de a szerető Atyánk gondoskodott rólunk, hogy visszavásároljon bennünket.

Kolossé 1,13.

13. Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából és átvitt az Ő szerelmes Fiának királyságába.

Hogyan tette ezt? Úgy, hogy a megváltás művét, amit az Atya eltervezett, az Úr Jézus pontról pontra végrehajtotta, ahogy meg volt írva, ahogy meg volt profétálva. Az Úr Jézus az üdvösség pillanatában megragadott bennünket és átvitt a sötétségből a világosság országába. Ez egy nagy rendszerváltás volt az életünkben akkor, amikor befogadtuk az Úr Jézust, mert egyik nagyhatalom uralma alól átkerültünk a másik nagyhatalom uralma alá. A sötétségből a világosságba. Ahogy Jézus tanítja és mondta annak a vallásos Nikodémusnak, hogy szükség néktek újonnan születnetek! Itt van a dolog nyitja, hogy az újjászületés által kerültünk át a fogságból a szabadságba. Tehát fontos az újjászületés, nélkülözhetetlen az újjászületés.

Az ütötte meg a fületem egyik budapesti tanításban, hogy ott is ajánlotta az előljárónk, hogy aki nem hallgatta meg az előző tanításokat, az hallgassa meg, pótolja be, mert a mi

felelősségünk az, hogy bepótoljuk, vagy nem pótoljuk be. Mert mindenkit veszteség ér, amikor valami oknál fogva kihagy egy alkalmat. Ennek lehet indokolt is, de sokszor bizony indokolatlan, mert csak kifogásokon alapul. Ezt az Úrral kell megbeszélni.

Az Újszövetség egy másik helyen írja, hogy Jézus a világ világossága, és amikor befogadtuk az Úr Jézust a szívünkbe, akkor befogadtuk Ővele a világosságot. Attól a pillanattól kezdve mi a világosság fiai vagyunk. Nézzük az 1Tesszalonika 5-öt.

1Tesszalonika 5,5.

5. Ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappal fiai. Nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé.

Azt mondja az Ige, hogy a nappal fiai. A 8. versben is azt olvassuk, hogy „*ti nappaliak vagytok*”. Mi van nappal? Világosság. Ez pedig a gyülekezet, mert a világosság a gyülekezetben van, a Krisztus Testében. Itt a nappal szót nyugodtan kicserélhetjük a gyülekezetre vagy Krisztus Testére. Lapozzunk az Efézus 5,8-hoz és folytatjuk ezt a gondolatot. Tehát a nappaliak szó azt jelenti, hogy a gyülekezethez tartozók.

Efézus 5,8.

8. Mert egykor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban, mint világosságnak fiai, úgy járjatok.

Az „*úgy járjatok*” igazából egy életmódot jelent. Egy olyan életmódot, hogy Krisztus nyomdokait célozzuk meg. Néha lehet, hogy kicsit eltévedünk, mert emberből vagyunk, de kövessük a keskeny utat! Azt mondja az Úr, hogy nekünk a keskeny úton kell haladnunk és nem a széles úton, ami elnyel.

Otthon elolvashatjátok az Apostolok cselekedetei 7,30-ban, hogy a tudatlanság idejét Isten elnézi. Azt, amikor nincs megfelelő ismeretünk valamiről. Pálnak is elnézte, amikor a keresztényeket üldözte, mert Ő abban a tudatban és abban a hitben növekedett fel, hogy a keresztények rosszak és őket meg kell semmisíteni. De amikor rendelkezünk ismerettel, akkor Isten már számon kéri, hogy te ezt tudtad, hallgattad a tanításban. Akkor inentől kezdve megkérdezi, hogy miért is nem úgy tettél? Legyünk Isten tetszésére! Ez egy nagyon szép kifejezés, megfogalmazás. Mindenben, a beszédben, a cselekedeteinkben és bármiben.

Az 1János 1-ben olvasunk pár Igét a világosságról, hogy Isten maga a világosság és Benne nincsen sötétség. Nincs benne gonoszság. Olvassuk az 1János 1,5–7 verseket:

1János 1,5–7.

5. És ez az üzenet, melyet Tőle hallottunk és hirdetünk néktek, hogy az Isten világosság és nincsen Őbenne semmi sötétség.

6. Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele és a sötétségben járunk, hazudunk és nem az igazságot cselekszük.

7. Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van, közösségünk van egymással és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.

Tehát ha a világosságban járunk és az Úr nyomdokaiban járunk, akkor közösségünk van Ővele és közösségünk van egymással. Kérdések mindig vannak a hívők részéről, ami azt jelenti, hogy foglalkoztatja őket az Ige és Isten dolgai.

Például olyan kérdés is felmerült a közelmúltban, hogy halkan vagy hangosan kommunikáljak Istennel? A következő erre a válasz. Istennel beszélgetni, dödögni gondolatban is lehet, mert a szívünk az Ő szívével kommunikál. Ma reggel is úgy ébredtem, hogy a szívem énekelt. Egyik pásztorársammal éppen tegnap leveleztünk, hogy Ő is bizony sokszor úgy ébred, hogy a szíve énekel. Tehát a szívünk kapcsolatban van Istennel, tehát magyarul gondolatban ment egy dicséret bennem. Néha nyelveken énekelek magamban.

Tehát Istennel lehet gondolatban kommunikálni, de amikor az Igét ki kell lőni az ellenségre, vagy az Igét el akarjuk vetni, akkor bizony hangosan kell kimondani. Erre szolgálnak a kék és a zöld imakönyvben lévő imádságok. A Zsoltárok 103,20 szerint az angyalok rendelet-

nek veszik azt, amikor mi hangosan imádkozzuk az Igét, ők pedig elindulnak és megcselekszik. Lásd a bicikli út, amiért imádkoztunk 2-3 éve, már körvonalazódik.

Zsoltárok 103,20.

20. Áldjátok az Urat, Ő angyalai, ti hatalmas erejűek, akik teljesítitek az Ő parancsait, figyelmeztén az Ő Igéjének elhangzására.

Mire figyelnek az angyalok? Az Ige elhangzására, hogy mikor hagyja el a szádat az Ige. Amikor megvallod: az 1Péter 2,24 valóságát vallom meg a testem felett, akkor az angyalok elkezdnek dolgozni ezen. Ha a Filippi 4,19 valóságát vallod meg az anyagi életed felett, akkor az angyalok elkezdnek dolgozni. Ilyen röviden el lehet intézni egy igei megvallást. Persze, ha több idő van, meg kedved van, akkor lehet hosszabban is. Azaz fontos esetenként, amikor magot vetünk, vagy az ellenséget lőjük és hatástalanítjuk az Igével, hogy hangosan mondjuk ki azt. Persze, ez lehet félhangos is, attól függ, milyen környezetben vagyunk. Lehet hangosabb vagy még hangosabb, vagy nagyon goromba, amikor az ördöghöz szól az ember, mint egy szófogadatlan kiskutyához. Azzal sem szépen beszélgetnek a gazdik, hanem bizony odatoppantanak, hogy „TAKARODJ!”.

Megpróbált megkörnyékezni egy hamis tünet a napokban. Egy kis légúti panasz volt, és elkezdtem megvallani naponta többször, amikor csak rá gondoltam, hogy ez a tünet, megnevezve a náthát, a torokfájást és gyulladást. Megvallottam, hogy „Ez nem az enyém, ezt visszautasítom, ezt megtagadom Jézus nevében és nem is vesz rajtam hatalmat!”. Tehát használjátok az Igét, mint fegyvert! Azt is mondtam, hogy „Ellenállok, Jézus nevében!”. Nem tudunk mással ellenállni, mert mi fizikai világban vagyunk, az ellenség meg egy szellemi lény. A géppuskát nem vehetjük elő, mert számára hatástalan, de a szavaink, az Igével megtöltött szavaink a fegyver ellene. Kinek mennyi a világossága. Ott tartunk még, ugye?

Van egy házaspár itt a közelben. Nem helybéliek. Fiatal házaspár és ők tudatosan teszik a következőt: ahol látnak szükségben lévőket, ha lehet, adományt adnak a tizeden felül, vagy amikor van valamilyen ünnepség, családi ünnepség, születésnap, névnap, nagy rokonságot hívnak, és a következő az indítékuk: „mi nem szeretnénk sohasem éhezni és élelem nélkül lenni”. Tehát ők magot vetnek. Tudjátok, hol olvastam erről? Talán Keith Moore vagy Copeland tanításaiban, hogy amikor újjászülettek és a vállalkozásuk teljesen becsődölt, egy csomó adósságuk volt, de enni mindig volt, mert mindig valaki hozott nekik, megáldotta őket. Ők előtte még nem voltak újjászületve, de már korábban is ezt az életmódot folytatták, hogy vendéglátás, megajándékozás és ehhez hasonló. Tehát milyen nagy világosságról szól ez, amikor valaki tudatosan, előre, azzal az indítékkal, hogy én soha ne szenvedjek hiányt és az én éléskamrámm soha ne legyen üres. Ez nagy világosságra vall!

Három héttel ezelőtt, az alkalom után, kint a kocsinál még fél kilencig beszélgettünk és különböző kérdések merültek fel. Oda is hívtak engem is, hogy „Pásztor, akkor hogyan van ez? Hogyan kell kiszámítani a tizedet, hova kell azt adni?”. És igazából az egyikük szájából az is elhangzott, hogy a gyülekezetnek a pásztort el kellene tartani, mert Isten így építette fel ezt a rendszert. Ugye, erről halhattatok is tanítást? Nagyon sok kérdést hozott ez elő, amire most az Úr fog válaszolni.

A Ságváron szolgálatot teljesítő vendégpásztor tizedről szóló tanítása teljesen igei. Sokakban az a kérdés merült fel, hogy akkor most hova adjam a tizedet? Hiszem, hogy ma megkapjátok az Úrtól a választ. A tanításban elhangzott az is, hogy hamis az, hogy ha semmit a helyi gyülekezetnek és mindent máshova, illetve megilleti azokat, akik szellemi értelemben táplálnak bennünket. Ez két fő kulcs és irányvonal, és most a világosságot nézzük meg ennek tekintetében. Valaki azt mondta, hogy „Jaj de jó, hát nekem erre szükségem volt!” Ez a nyitott szív. Valakinek meg görbült a szája lefelé és otthon azt mondta ki: „Semmit nem vesztettél azzal, hogy nem jöttél el, mert csak a gyarapodásról volt szó.” Hát ilyen különbözők a világosságok, meg a szűrők! Egy biztos, hogy ott a helyszínen odajöttek a vendégszolgáltársamhoz, aki megerősítéseket kapott, hogy bizony, erre szüksége volt. Aztán volt 1–2 olyan

pásztortársunk, akik nem voltak itt, de meghallgatták és azt mondták: „Igen, náluk is szükség lenne erre a tanításra!”. Én biztos vagyok benne, hogy ez a Szent Szellem vezetése volt, hogy ez a téma előjőjön. Mert igazából, ahogy elhangzott, nem a pénzről szólt ez, hanem az áldásunkról.

Jó tíz évvel ezelőtt tanítottam arról, hogy a Malakiás 3,10–12-ben van nyolc áldás. A tanítás végén az egyik testvérünk felhörkent: „Ebben az egyházban mindig a pénzről van szó!”. Biztos vagyok benne, hogy nem én válaszoltam, mert akkor gondolkodnom kellett volna, hogy mit mondjak. Mert azonnal kicsusszant a számon, amit az Úr a számba adott: „Ne haragudj, nem a pénzről volt szó, hanem a te áldásodról!”.

Kenneth Copeland megállapítja, hogy az 52 vasárnapból jó, ha a gyülekezetekben 2, azaz két alkalommal szólnak valamilyen formában az anyagiakról. Neki is szólt az Úr, hogy tanítson erről, ugyanis az évi két alkalom nagyon kevés. Vissza tudtok ti is emlékezni arra, hogy régen, amikor még nem voltunk újjászületve, akkor a természetfeletti, bibliai gyógyulásban sem hittünk. Miért nem hittünk? Mert soha nem hallottuk és ezért nem épült ki a hitünk benne. De miután elkezdtek hallgatni az Igét, láttuk a csodákat és a gyógyulásokat, a hitünk épült és így még többet tudunk elhinni hit által.

Ha működik a gyógyulás területén, hogy halljuk az ide vonatkozó Igét és a hitünk kiépül és el tudunk venni több gyógyulást, akkor ez igaz az anyagiak területén is, mert ha nem hallják a hívők a gyarapodásnak az Evangéliumát, akkor hogyan épül ki benne a hitük? Egyik pásztortársunk azt mondta: „Nekik még nincs kellő hitük arra, hogy nagyobb mértékben adakozzanak!”. Itt a kulcs! Nem hallják. A hit és a gyógyulás mindenhol kedves téma, de ugyanez a Biblia ír az anyagi gyarapodásról, az anyagi áldásról is.

Valahol 1200 körül a Bibliákat begyűjtötték, elzárták és elkezdték tanítani a szegénységet, az ördög üzenetét. Sajnos ez még mindig felüti a fejét itt és ott, hogy legyél szegény a földön, majd a mennyben gazdag leszel. De a Biblia nem ezt tanítja! Azt tanítja, hogy legyél most is jómódú, a mennyben pedig majd arany utcákon járunk.

Az ószövetségben az emberek törvény alatt éltek. A törvény irányt mutatott és szabályozta a cselekedeteket, hogy szabad, vagy nem szabad. Mi, ha ellapozunk az Ószövetségbe, akkor ott alapelveket nézünk. Az Újszövetség teljesen más, kegyelem alatt élünk és a Szent Szellem vezet bennünket. A Szent Szellem mondja meg, hogy mikor, mit és hogyan tegyünk. Az én meggyőződésem, amire bárki rákapcsolódhat, ha ez szimpatikus és tetszik neki: a Szent Szellem biztosítani fogja a szolgálatok működését. Ebben meg vagyok győződve, mert ha Isten létrehozta az Egyházat, a Gyülekezetet és megadta működésének az irányvonalát (és ez nem csak a Krisztus Szeretete Egyházra igaz, hanem a földön levő összes keresztény egyházra), akkor nem hagyja, hogy ott csikorgás legyen, vagy elsorvadjon. A Szent Szellem soha nem fog úgy vezetni egy hívőt sem, hogy az a szolgálat rovására menjen.

Azt többször halljátok, hogy a belső békesség a döntőbíró. Nekem abban van a belső békességem, hogy ezután is oda vigyem a tizedet, ahol én fölveszem a szellemi táplálékot. Mivel van lehetőség más irányba is adni, és fel volt sorolva az ószövetségi Igékből, hogy milyen irányokba: a segítők (azok a lévíták), szegények (jövevény, árva, özvegy), további szolgálatok (dicsőítő, ültető, kapunál álló) és a szülők. Én azon az állásponton vagyok és így beszéltem a pásztortársaimnak is, három pásztorral beszéltem két órán keresztül és nekik is az a szívükben az elkötelezés, a döntés, hogy a tized oda jár, ahol felveszem a szellemi táplálékot. Én annyiban egészítettem ki, hogy ha látok egy szegényt, egy rászoruló és amit itt felsorol még az Ige, akkor adok neki a tized mellett adományt. Nálam ez így áll be. Én így a lelki szemeim előtt mindig látok egy körlapos mutatót, mind a körszámlapos mérleg és ennek a mutatónak mintha látnám a billegését, hogy miként áll. Nincs itt semmiféle nagy kérdőjel, csak a vendégszolgálatnál az újszövetségi Igékre nem került sor az időhiánya miatt. Majd olvasunk ma belőle.

A befektetések típusai: az első zsenge, a tized és az adomány. Mind a három elhangzott, de egy kis ismétlésként nem árt, hogy van az *első zsenge*, van a *tized*, amiről szólt a vendégszolgáló tanításának a gerince, és az *adomány* is egyszer említésre került. Ez három különböző dolog. Amire van Ige, arra külön nem kell vezetést várni, mert a tized mértékét a Biblia világosan leírja. A javainknak a célja elsősorban a szolgálatok működtetése! Ez mellett esetenként – én hozzáteszem, amit az előbb mondtam – a vészhelyzetben levők megsegítése.

A Biblia érdekes módon fogalmaz, az Ószövetségben azt mondja, hogy a *kapun belül*, az Újszövetség meg azt a fogalmat használja, hogy a *házunk népe*, tehát elsősorban a Krisztus Teste. Az én meglátásom szerint, amikor nincs más bevételi forrásom, csak a tized, ami összegyűlt és abból készülök fölvenni Pestre a tizedet, de útközben látok olyat, hogy meg kellene segíteni, akkor annak egy kisebb részét erre fordíthatom, mert az Ige az Ószövetségben sok minden egyebet felsorol. Világos idáig? Egyszer meghallgattam ásás közben a vendégszolgáló tanítását, nagyon jól lehet munka közben is tanulni, de utána leültem és jegyzeteltem, hogy az Igéket megnézzem a héber és a görög nyelv szerint, hogy azok az Igék mit mondanak.

Ismeritek a Márk 11,23-as Igét. Az Úr a szívemre helyezett egyetlen szót, hogy „egyensúly”. Tehát, hogy figyeljek az egyensúlyra és a Márk 11,23-at hozta. Ott ugye a hit és a kimondás egyensúlya úgy áll, hogy egy-három az arány. Azt mondta Jézus, hogy a hiszitek, az egyszer szerepel, és a mondja, mondja, mondja, az meg háromszor szerepel. Ott az egyensúly úgy áll be, hogy a hitünket hatványozottan ki kell mondani. Az Igét ki kell mondani ahhoz, hogy működjön. Sok esetben az a probléma a hívőkkel, hogy van már hitük, csak nem működtetik, vagy csak gyengén működtetik. Az egyensúly a Márk 11,23-ban látható, hogy egy-három arány.

A tizeddel kapcsolatban a Biblia több helyen említi a szolgálatok támogatását, súlyozottan említi a szolgálatok működtetését, mint az egyebeket. Tehát ezt az egyensúlyt néztem meg és ezt szeretném veletek is megosztani. Csak elvéve egyszer-kétszer említi azt a bizonyos árva, özvegy, jövevény és szülő támogatását. Abban az időben nem volt nyugdíj, tehát ha a szülő nem tudott dolgozni a földjén, akkor bizony valamilyen ellátásra szorult. Szeretnék benneteket emlékeztetni a János evangélium 10. fejezetére, ahol Jézus a pásztor és a nyáj példázatát hozza elég hosszú szakaszon. Ez egy gyönyörű példázat, akár fizikai síkon, akár szellemi síkon. A lényege az, hogy egymásra gondot viselnek. A pásztor, azaz a juhász fogja a nyáját és elviszi egy jó kövér, füves legelőre, hogy tele tudják enni magukat, hogy legyen bundájuk, húsuk, tejük. Viszont a nyáj gondoskodik a juhászról, mert ellátja termékekkel: tej, tejtermékek, hús, gyapjú.

Itt egy pillanatra megállnék, mert egy jószívű juhász, ha arra megy egy jövevény, aki átutazó és megáll nála, biztos, hogy meg fogja kínálni egy étellel, ha mással nem. Tehát nem csak a pásztor és a szolgálat részesedik a nyájnak a javaiból, hanem egy picit töredékben az arra járó, rászoruló, jövevény és szegény is. Mert ez biztos, hogy így van, egy jószívű pásztor vendégül látja, ha mással nem, egy karaj zsíros kenyérral, vagy ha éppen főzött egy birkagulyást, akkor arra fogja meghívni. De ez a kisebbik rész.

Ugyanígy működik a Krisztus Testében a gyülekezet és a pásztor közötti együttműködés. A pásztor a legelőre viszi a nyáját, előhossa a szellemi táplálékot, hétről hétre gondosan táplálja. Mert bizony hétközben, ha úgy jönnek a gondolatok, akkor levadássza, hogy ez is a nyájunknak való, meg az is. Gyorsan papírra veti, nehogy elszálljon. A nyáj pedig ellátást biztosít a szolgálat számára. A szolgálat vezetője a helyi pásztor, illetve az egyház vezetője, ha nagyban gondolkodunk.

Gondoljatok bele, ha a réten, a legelőn a juhász ellátás nélkül maradna, mi lenne vele? Legyengülne, vagy éhen halna. Egy legyengült juhász pedig hogyan tud jó legelőt keresni a nyájának és elvinni őket oda? Mert hegyvidéken sokszor nagy távolságokat tesznek meg, a Kárpátokban is fölmennek tavasszal és csak ősszel jönnek vissza. Nem vándorolnak egyik

rétről a másikra. A gyalogláshoz a pásztornak is jó kondiban kell lennie. A legyengült juhász, pásztor nem tud a nyáj élére állni, akkor hogyan tud gondoskodni róluk? Összegezve: én úgy látom, hogy elsődleges fontosságú a szolgálat működtetése.

Elmegyünk az Efézus 4-hez a 11-től 16-ig. Érdekes dolgot mutatott az Úr ezzel kapcsolatban. A tizedfizető mit kap a tized befizetése ellenében? Ha én befizettem a tizedet, akkor mit kapok annak ellenében? Az öt szolgálati hivatalon keresztüli ellátást – pásztor, tanító, evangélista, próféta, apostol. Tehát szellemi táplálékot, illetve jogokat kapok, ami le van írva a Malakiás 3,10–12-ben, hogy megnyílnak a menny ablakai, áldásözön jön ránk, védelem, termékenység és olyan jómódban leszünk, hogy megkívánják azt a kívülállók. Igazából akkor nem is kell csalogatni őket, ha mi jobban nézzünk ki, mint a világban élő emberek. Az Efézus 4,11-től 16-ig, itt megnézzük, hogy mi ez az öt szolgálat.

Efézus 4,11–16.

11. És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul:

12. Szolgálat munkájára tökéletesítve a szenteket, a Krisztus Testének építésére:

13. Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére,

14. Hogy többé ne legyünk gyermekek, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek álnokságától, tévútra csábító ravaszságától,

15. Hanem az igazságot szólván szeretetben, mindenestől fogva növekedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban;

16. Akiből az egész Test, szép renddel egyberakva és egybeszerkesztve a kapsok összességének segítségével, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkásságával teljesíti a Testnek növekedését a maga fölépítésére szeretetben

Sok mindent mond, a lényeg az, hogy az ószövetségben papság volt, az újszövetségben ez az öt hivatal, amit itt felsorol az Ige. A szentek építése céljából adattak ezek. A szellemi táplálásnál, fölírtam ide magamnak, a Malakiás 3,10-ben az van, hogy: „*Hozzátok be az én tárházamba, hogy legyen ennivaló*”. Az ennivaló alatt érthető fizikai eledel, mert a szolgálatban levőknek, sőt akik teljes idejű szolgálók voltak, szükségük van arra, hogy táplálkozzanak, de ez jelent szellemi táplálékot is.

A jogokkal kapcsolatosan egy rövid bizonyosság. Biztos vagyok benne, hogy a tizedfizetés joga alapján menekedtünk ki a pásztorokonferenciáról hazafelé egy közlekedési helyzetből az autópályán. Két sávra voltunk hárman, mi voltunk középen. Úgy jött föl egy autó a gyorsító-sávra, hogy ahogy följött, azonnal átsorolt. Lehet, hogy holttérben voltam vagy arra számított, hogy átmegegyek a belső sávba, de a belsőben is volt egy autó. Csak azt hallom az utasoktól, hogy jaj, ez mit csinál? Az Úr úgy vezetgette a kormányomat, hogy a két autó között ellavírozunk, békességgel. Ahogy hallottátok is múlt héten, ha nem fizetnék tizedet, akkor az ördög azt ellopna valamilyen formában. Egy ilyen helyzetből lehet olyan baleset, hogy aztán az autó odavan, meg aztán kórházi költségek, kezelések és máris rosszabbul jár az ember, minthogyha Istennek tetsző módon élek.

Van még egy fontos kérdés az 5Mózes 26,14-ben, nem fontos odalopozni, elmondom röviden. Kenneth Copeland tanításában figyeltem fel erre. Azt mondja, hogy ő a tizeddel csak élő szolgálatot támogat. Tehát nem egy halott gyülekezetet, ahol nincs újjászületés, ahol nincs gyógyulás és nincs szabadulás. Ő a tizedével csak olyan szolgálatot hajlandó támogatni, ahol teljes evangéliumot hirdetnek, szabadulások vannak, új életek születnek, üdvösségek születnek. Egy biztos, hogy nekünk jó sáfárainak kell lennünk a javainknak, most itt a tized és az adomány kérdésében is.

Még egyszer, az volt a fő kérdés, hogy hová adjuk a tizedet?

– Magam zömmel annak a szolgálatnak adom, ahol fölveszem a szellemi táplálékot.

— Másodsorban, ha nem tudok máshoz nyúlni, akkor a segítő szolgálat, amibe bele tartozik a levita, a dicsőítő, az ültető, a kapuban álló, vagy más szolgálat. Említettem nektek nem is olyan túl régen, hogy használok egy internetes Biblia programot, ahol van 10-12 fajta Biblia. És időnként megnézek minél több változatot. Az volt a szívemem, hogy őket támogassam egy összeggel, meg is tettem. De ez csak egy kisebb része az egésznek, de azt nem a tizedből tettem egyébként, hanem plusz adományként.

— Jön a harmadik, a szegény kategória, a jövevény, árva, özvegy, szülő. A szülőt sem akkor kell támogatni, amikor kacsalábon forgó háza van, hanem amikor tényleg rászorul, amikor nincs mit ennie. Egyébként eddig is működött olyan formában a szegények felé szolgálat, hogy ami bekerül a helyi gyülekezetek perselyébe, a pásztoroknak az Úr megmutatja, hogy időnként ki van olyan helyzetben, hogy nincs ennivalója sem. Ha nem is közvetlenül, de a pásztoron keresztül működött és működik is, mert hallom sok helyről, hogy ez működik. Egyébként, ha mindenki fizetné a tizedet, akkor a szolgálatok vezetői soha nem tartanának a működésképtelenségtől vagy a fennakadástól. Az ószövetségben azért tudták megtenni azt, hogy a befolyt javakból adtak még ennek is, annak is, mert ott mindenkitől bekövetelték, azaz bevasalták a tizedet. Olvassuk a Nehémiás könyvében, hogy napokon és heteken keresztül hordták be a termés tized részét.

A tized bekövetelése törvény és most nem vagyunk a törvény alatt. Ahol ilyet tesznek, az nem igei. Sajnos van ilyen Magyarországon, hogy megnézik a fizetési szalagot meg a nyugdíjszelvényt, hogy adta vagy nem adta. Ez törvénykezés! Ebben nincsen szabadság, ebben nincsen öröm. Mi, idősebbek, még talán gyerekkorunkból emlékezhetünk arra, hogy volt a bizonyos beszolgáltatás, az is egy kényszer volt. De a Szent Szellem szabadságában nincsen kényszer. Tehát szívből és örömmel kell tenni ezeket a dolgokat.

Benny Hinn evangélistának – de máshol is, csak ő róla konkrétan tudjuk – vannak fizetett alkalmazottai, akik a nap 8 órájában folyamatosan imádkoznak, mert nem működhetne másképp egy ilyen hatalmas evangélista szolgálat, imaháttér nélkül. Tehát léteznek ma is főállású vagy teljes idejű szolgálatok. Egy biztos, hogy megilleti a tized azokat, akik táplálnak bennünket. Az 1Korinthus 9-ben hatszor szerepel az, hogy a szolgálat támogatására való a tized. Ha nincs is kimondva, hogy tized, de a szolgálat támogatása van első soron megemlítve. Itt nagyon jól kiegészül az ószövetségi Igék mellett az újszövetségi Igékkel az egész tanítás.

1Korinthus 9,7–14.

7. Kicsoda katonáskodik valaha a maga zsoldján? Kicsoda plántál szőlőt, és nem eszik annak gyümölcséből? Vagy kicsoda pásztorol nyáját, és nem eszik a nyájnak tejéből?

8. Vajon emberi módon mondom-é ezeket? vagy nem ezeket mondja-é a törvény is?

9. Mert a Mózes törvényében meg van írva: Ne kösd fel a nyomtató ökörnek száját. Vajon az ökrökre van gondja az Istennek!?

10. Avagy nem érettünk mondja-é általában? Mert miérettünk íratott meg, hogy aki szánt, reménység alatt kell szántania, és aki csépel, abban a reménységben teszi, hogy részesül a termésben.

11. Ha mi néktek a szellemieket vetettük, nagy dolog-é, ha a testi javaitokat aratjuk?

12. Ha egyebek élnek nálatok e joggal, miért nem inkább mi? De mi nem élünk e jogunkkal; hanem mindent eltűrünk, nehogy valami akadályt gördítsünk a Krisztus Evangéliuma elé.

13. Nem tudjátok-é, hogy akik a szent dolgokban munkálkodnak, a szent helyből élnek, és akik az oltár körül forgolódnak, az oltárral együtt veszik el részüket?

14. Ekképpen rendelte az Úr is, hogy akik az Evangéliumot hirdetik, az Evangéliumból éljenek.

Ez az igesor minden kérdést tisztáz. Még olyan is van, hogy *méltó a munkás a maga jutalmára*, a Máté 10,10-ben. A Galata 6,6-ban: *Aki az Igére taníttatik, az minden javát közölje a tanítójával*. Ezek megadják az újszövetségi iránymutatást a tizedfizetéssel kapcsolatban.

1Timótheus 5,17–18.

17. A szolgálatukat jól betöltő presbiterek kétszeres megbecsülésre legyenek méltók, főképpen akik az igehirdetésben és tanításban fáradoznak.

18. Mert azt mondja az Írás: A nyomtató ökörnek ne kösd be a száját; és: Méltó a munkás a maga jutalmára.

Ez a két vers is mindent összegez. A lényeg az, hogy ezek az Igék újszövetségi irányt tudnak mutatni. Egy biztos, ahogy elhangzott vasárnapi vendégszolgálaton is, hogy Isten a tized által gondoskodik a földi szolgálatokról.

Egy Igét egy korábbi tanításból még idekapcsolnék, ez egy ráadásban hangzott el egy pesti alkalmon. A ráadásokat én fölveszem, ezek csak a Békevár webkikötőn található meg, mert a pesti felvételeket elvágják a gyógyító sornál. Érdemes ezeket is meghallgatni pluszban. A Zsoltárok 118,27-ben azt mondja az Ige, hogy kössük az oltárhoz az adományt. Ami azt jelenti, hogy ne a kiadási oldalra könyveljük el az adományt, hanem befektetésnek. Ha az oltárhoz kötjük, akkor megjön belőle az áldás.

Zsoltár 118,27.

27. Isten az Úr és ő világosított meg minket. Kötelekkel kössétek az ünnepi áldozatot az oltár szarvához.

Ez szó szerint azt jelenti, amikor állatokat áldoztak fel, akkor odakötötték azokat. Mi más áldozatokat mutatunk be az újszövetségben, többek között az adományok is, a pénz vetése is ide tartozik, és hogy azok meghozzák a kívánt gyümölcsöt, járjunk el ezek szerint, hogy kössük oda az Úr oltárához! Én bízom benne, hogy sok kérdésre megszületett a válasz a Szellem által, mert egész héten ez foglalkoztatott. Ha még maradt volna bennetek nyitott kérdés, akkor természetesen azt is nagyító alá vesszük.

Most imádkozunk értetek, gyógyító kenet van ízületre több helyen. A csukló környékén, a térd környékén, a nyakban hátul, ami elsősorban izomprobléma. Csontokban is megy az mennyei infúzió, fog, arc területen.

Gyöngyszemek:

A múltkor tanultunk a kegyelemről és az üdvösségről, ahhoz még annyit szeretnék hozzákapcsolni, hogy negyvenévesen, ha ástam a kertet, már a forgóm odavolt, ha hasogattam a fát, akkor a csuklóm odavolt. Ahogy újjászülettem – mert az üdvösség magában tartja a megóvást, a gyógyulást, éppé tételt, teljessé tételt és sok minden mást –, egyszerűen nem tudom mikor, de ezek eltűntek. Negyvenévesen azon gondolkodtam, hogy mi lesz énvelem, ha már negyvenévesen itt fáj, meg ott fáj, meg porckorong, meg mit tudom én, milyen problémák voltak. Úgyhogy az üdvösség is kegyelemből van és a kegyelem pedig növekszik rajtunk. Ez egy jó dolog!

Hitben a kezünket tesszük a hozott kelmékre, szövetekre, kiárasztjuk a gyógyító erőt, a szent kenetet. Megköszönjük, Úr Jézus, a kereszten bevégzett munkádat. Hálát adunk, Uram, hogy mindezt kegyelemből kaptuk meg, mert nem érdemeltük ki, de a Te jóságod és kegyelmed által üdvösséget nyertünk. Köszönjük, Uram, a békességedet! Az 1Péter 2,24 valóságát valljuk meg a gyülekezet minden tagja felett, a szeretteink felett, a Jézus Krisztus szent nevében. A szent vér oltalmát árasztjuk ki. Köszönjük, Uram, a növekedést hitben, anyagiakban és minden területen, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Engedjete meg még pár gondolatot. Egy biztos, hogy a hitünk az Evangélium hallása által növekszik és kimondással szabadul fel. Ezért fontos hallani gyógyulásról, gyarapodásról szóló

tanításokat. Amikor a kegyelemben növekszünk, akkor növekszik velünk a kenet, a gyarapodás, jólét és gyógyulások jönnek elő.

Nagyon fontos, hogy azon a helyen, ahova az Úr elplántált, ott kapjuk meg a kegyelmet és a képességet a szolgálathoz. Eddig már szóltam arról, hogy a képesség a kegyellel együtt jön, viszont csak azon a helyen van meg a kegyelem és a kegyelem által a képesség, ahova Isten elplántált! Isten jelenléte előttünk megy, utat készít és világosságban vezet, ami kapcsolódik a mai tanításhoz. Az Úr soha nem mondja azt, hogy lépj ki a kegyelem zónájából. Az nem az Úr, aki azt mondja. A János 1,16-ban olvastuk, hogy a kegyelem rétegenként rakódik ránk és erősödik felettünk, mint egy köpönyeg.

Ki az Úr neked? Mert amit megvallunk Jézusról, azzá válunk. Ha Jézust nem valljuk meg rendszeresen a napi problémáink közepette, hogy Ő az Urunk, a Gyógyítónk, a Szabadítónk, akkor nem tud gyógyítónkká és szabadítónkká válni. De ha azt valljuk meg, hogy Te vagy az én gyógyítóm, Te vagy az én orvosom, Te vagy az én professzorom, akkor azzá válik!

Kifizetődő az Úr akaratában járni, azaz az Ő tetszésére lenni. Ez is elhangzott ma már, más formában. Isten használni szeretne bennünket. Tehát a kegyellel kapunk képességeket, de a kegyelmet csak azon a helyen tudja Isten ránk öltetni, amit Ő rendelt a számunkra. Ilyen kegyelemben és oltalomban volt részünk az autópályán.

Egy közeli szolgálati helyünkön volt egy idős házaspár, akik egy pusztán laktak és a közlekedésük eléggé bonyolult volt. Egyszer kérték, hogy imádkozzunk azért, hogy a házukat el tudják adni és tudjanak valahol a rokonaik közelében venni egy másikat. Imádkoztunk, el tudták adni. De előtte Hagin tanítása szerint megkérdeztük, hogy van-e ott gyülekezet? Azt mondták, hogy nincs, de majd eljárnak ide vagy oda. Egy év múlva küldték az SMS-t, hogy imádkozzunk, hogy visszajöhessenek. Nem tudtak visszajönni, az egyikőjük már elköltözött az Úrhoz. A lényeg az, hogy maradjunk a kegyelmi helyünkön, mert ott tud a kegyelem ránk rakódni, mint réteg. Csak egy helyen, csak azon az egy helyen.

Egy eléggé tabukérdés került napirendre, hogy mi a szekta? Egyrészt azért hasznos ez, mert amikor azt halljuk, hogy szekta, akkor tisztában legyünk azzal, hogy mi az. Igazából egy pontatlan fordításnak a következménye. Mert az eredeti szó azt jelenti, hogy irányzat, csoport, törekvés, felekezet. Amikor latinra fordították, akkor több esetben ezt a görög szót szektaként fordították. S innen terjed el a köztudatban.

Így szól az imádság: *Az Úr meggyógyította a fejem tetejétől a lábam ujjáig az egész testemet. Megújítja a testem minden szervét, minden artériám átjárható, nincs elzáródás a testemben. Az 1Péter 2,24 élete átjárja az egész testemet. Mindaz, ami nem életet termel a testemben, levágatik az életforrásáról. Ezért a rebellis sejtek meghalnak és eltávoznak a testemről. Az immunrendszerem egyre erősebb és erősebb, az élet minden területén növekszem napról napra. Ámen.*

Az örömhírnek el kell jutnia mindenhova, és mindenkinek újjá kell születnie. A vallásos körökben is újjá kell születni, mert Jézus nem véletlenül mondta egy vallásos embernek, Nikodémusnak, hogy szükség néktek újonnan születnetek, mert nem láthatjátok meg másképp Isten országát. Valakinek az elhívása lehet, hogy „csak” annyi, hogy újakat szerezzen Krisztus Teste számára. Az a pozíció, az az elhívás is éppen annyit ér, mint azé, aki a pulpitus mögött áll. Mert ha az ő elhívása az, akkor Isten azt mondja, hogy köszönöm, gyermekem, te beálltál a sorba és teszed azt, amit én tőled elvárok! Fontosak ezek a feladatok. Emlékszem rá, hogy Pesten egyszer elhangzott az, amikor jöttek be a pesti istentiszteletre apácák. És azt mondta az előljárónk, hogy bejönnek azzal a céllal, hogy újjászülessenek, azért hozza be őket az Úr, hogy el tudják vinni a hírt a többieknek. Utána visszamennek a helyükre. Pannonhalmán volt egyszer, hogy kiment az egyik pap egy külföldi konferenciára, ahol újjászületett, itthon pedig nyolcvanas tömegeknek tartott előadást és születtek újjá az ő köreikben. Tehát fontos, nagyon fontos az újjászületés!

A Hiszekegy imájára hívunk meg benneteket, de mi Pál apostol levele alapján mondjuk el. Pál apostol pedig azt írja, hogy aki a szívében hiszi, és a szájával kimondja, hogy Jézus Krisztus meghalt, feltámadt, és megkéri Őt, hogy legyen az élete Ura, akkor újjászületik a belső embere, a szelleme, és üdvösséget nyer. Így hangzik az imádságunk: Teremtő Istenem! Válaszolva a hívásodra, Eléd állok, és fennhangon, hittel imádkozom a Hiszekegy imájának Pál apostol szerinti változatát: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, aki meghalt az én bűneimért, és feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Én a krisztusi utat választom, és a szívemet megnyitom és átadom Neked. Megvallom, hogy Jézus a Megváltóm, Gyógyítóm, és Szabadítóm! A hittel elmondott imám által újjászülettem Krisztusban, és így teljes megváltást, üdvösséget nyertem. Az Ő szent vére megtisztított engem minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet! Ámen.

Megköszönjük az Úr Jézusnak, hogy beosztotta az időnket. Áldásözön rátok!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

